

Arrest

nr. 319 122 van 20 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Peruviaanse nationaliteit te zijn, op 16 april 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Sihuas in de provincie Ancash en beschikt over de Peruviaanse nationaliteit. In 2015, toen uw dochter A. (...) (O.V. (...)) twaalf jaar was, probeerde S.(...) R.(...), een muzikant, haar te verkrachten. Nadat u zelf onderzoek gedaan had naar zijn identiteit, diende u klacht in bij de politie. Er werd een onderzoek gevoerd op het plaats delict en de zaak werd overgedragen aan de rechtbank. Bovendien werd er een contactverbod uitgevaardigd. Omwille van de schaamte en de pesterijen stuurde u uw dochter naar Lima om bij haar grootmoeder te wonen. S.(...) en zijn advocaat kwamen vaak niet opdagen waardoor de procedure eindeloos vertraagd werd. In april 2022 werd hij uiteindelijk veroordeeld voor schending van de

seksuele integriteit binnen de categorie zedenfeiten. De enige straf die hij kreeg was dat hij een aantal jaar niet langer in de openbare sector mag werken. U ging hiertegen niet in beroep.

Aangezien u en uw jongste dochter S.(...) alleen waren, besloot uw moeder om voor Kerst 2022 naar u te komen. Jullie waren van plan allemaal samen naar Lima te gaan op 7 januari 2023. Jullie verlieten de woning en wandelden naar de plek waar jullie de bus moesten nemen. Onderweg waren er twee jonge kinderen met glazen flessen aan het spelen op straat. Dit waren de kinderen en het neefje van M.(...) C.(...). U riep dat ze ermee moesten stoppen en het glas moesten oprapen. Ze renden naar binnen en wat later kwam M.(...) buiten. U zei hetzelfde tegen hem, maar hij schold u uit. Uw moeder kwam tussenbeide, waarna hij uw moeder op agressieve manier vastgreep. U zette uiteindelijk uw weg voort. Onderweg kwam u nog iemand van de gemeentelijke politie tegen aan wie u meldde dat die man u aangevallen had omdat u zei dat de kinderen het glas moesten oprapen. U had echter geen tijd om hiervoor een klacht neer te leggen bij de nationale politie omdat u de bus naar Lima moest nemen. De dag nadien, toen u aankwam in Lima, besliste u, nadat u met uw zus in België gebeld had, om ook naar België te komen. De dag daarop ging u met uw tante, A.(...) en S.(...) naar de oogarts in Lima. Onderweg werden jullie echter gewapenderhand overvallen door onbekende personen op een moto. Nog een dag later stapte u binnen in een reisagentschap waar u de tickets kocht om naar België af te reizen. Op 11 januari 2023 kreeg u een telefoontje van de zus van uw man zaliger. Zij vertelde u dat iemand met verf een penis op uw muur getekend had en daar hoer bijgeschreven had. U was ervan overtuigd dat dit het werk was van M.(...). U ging terug naar Sihuas en diende op 13 januari 2023 klacht in hiervoor en voor wat hij enkele dagen eerder tegen u had gezegd. U vroeg aan de burens of ze iets gezien hadden en één van hen zei dat diezelfde verf gebruikt werd door M.(...). Toen u uw winkel betrad, merkte u een vreemde geur op. U zag een papier met een inheems plantje dat aan u geadresseerd was. U ging terug naar het politiecommissariaat en liet dit toevoegen aan uw dossier. Op 14 januari 2023 ging u naar buiten om de kerstdecoratie buiten te zetten voor de vuilniskar. M.(...) en zijn vrouw stonden ook buiten en begonnen u uit te schelden. Omwille van de muziek die de vuilniskar afspeelde, kon u echter niet horen wat er gezegd werd. U ging nogmaals klacht indienen bij de politie. Toen u uw verklaringen aan het afleggen was, kwamen M.(...) en zijn vrouw binnen en hoorde u hoe ze u aan het uitschelden waren. U zei dit tegen de agent voor u, maar die deed daar niets mee. Op 17 januari 2023 werd er een psychologisch verslag van u opgemaakt in het ziekenhuis op vraag van de politie. Op 28 februari 2023 werd u op straat door M.(...) met de dood bedreigd. De dag erop reisde u af naar Lima.

Op 9 maart 2023 verliet u Peru op legale manier met uw paspoort samen met uw twee dochters. U reisde naar Italië, waar u een neef had die u van onderdak voorzag en waar u enkele dagen toeristische trekpleisters bezocht. Op 19 maart 2023 kwam u aan in België. Nadat u door uw zus uit het huis gezet was, diende u op 3 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een eventuele terugkeer naar Peru vreest u voor u en uw dochters omwille van wat M.(...) C.(...) u kan aandoen, temeer u meent dat de Peruviaanse autoriteiten u niet van de nodige bescherming willen voorzien.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort, uitgereikt op 20 oktober 2022; het origineel paspoort van S.(...), uitgereikt op 7 maart 2023; uw originele identiteitskaart; het juridisch dossier met betrekking tot de problemen die u had met M.(...) C.(...); een juridische uitspraak d.d. 17 januari 2024 met betrekking tot S.(...) Morales waarin staat dat er een nieuwe hoorzitting zal plaatsvinden op 12 maart 2024 omdat hij niet aanwezig was op de laatste zitting.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uw houding en die van uw dochters kan maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat jullie tien dagen in Italië bleven zonder er om internationale bescherming te verzoeken (CGVS E.(...), p. 3 en CGVS (...), p. 3). U rechtvaardigde dit door te zeggen dat het niet uw bedoeling was daar te

blijven en u niet van plan was asiel aan te vragen (CGVS E, p. 3). A. (...) verklaarde dit eveneens (CGVS A, p. 3). Bovendien blijkt uit jullie verklaringen dat jullie reeds op 19 maart 2023 in België aankwamen (CGVS E, p. 3 en CGVS A, p. 3). Jullie dienden uiteindelijk pas op 3 juli 2023 een verzoek tot internationale bescherming in. Wederom wees u er op dat u niet van plan was om hier asiel aan te vragen, maar om te werken. Pas nadat uw zus u uit het huis had gezet, de politie u naar Fedasil had doorverwezen en u wat later via uw familie in Peru had vernomen dat de asielprocedure bestond, dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in (CGVS E, p. 4-5 en CGVS A, p. 3-4). Echter, van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Jullie algemene houding zet de ernst van jullie verzoek en jullie vrees danig op de helling.

Hoe dan ook zijn de door jullie aangehaalde problemen met M.(...) C.(...) van louter gemeenrechtelijke aard en houden deze als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Vervolgens heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze gemeenrechtelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru voor u en uw dochters sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U kon tegen M.(...) een aangifte bij de politie doen (CGVS E, p. 5 en 10). U klaagt evenwel aan dat er bij de beoordeling van uw klacht enkel gewag gemaakt wordt van een klein vergrijp met verbale agressie (CGVS E, p. 5). U heeft echter op geen enkel moment het fysiek geweld jegens uw moeder, noch het feit dat hij u met de dood bedreigde aangekaart bij de politie (CGVS E, p. 10-11, 14). Echter, indien u dergelijke verzwarende zaken niet meldt bij de politie, kan er onmogelijk verwacht worden dat er dan wel een correcte inschatting van de feiten wordt gemaakt. Tevens stelt u dat M.(...) vrienden heeft bij de politie en dat de politie uw verklaringen niet correct noteerde en fouten maakte (CGVS E, p. 7 en 12). Wanneer er hier later naar gevraagd werd, blijkt dat er enkel op uw leeftijd een jaar verschil zat en u volgens de aangifte gescheiden was in plaats van weduwe. Voor het overige was alles correct genoteerd, ook inhoudelijk (CGVS E, p. 11). Wat betreft de tweede aangifte, waarbij u hoorde dat M.(...) aanwezig was in het politiecommissariaat en u uitschold, dient opgemerkt te worden dat u tegen de agent voor u enkel zei dat deze moest luisteren, waarop hij verklaarde niets te horen. U herhaalde daarbij dan niet wat er volgens u dan wel gezegd werd. Daarna deed u hier verder niets meer mee, terwijl deze agent voor het overige nochtans al uw verklaringen correct opschreef (CGVS E, p. 12). Dat M.(...) volgens u de politie kon omkopen, kon u op enkele concrete manier aantonen. U beperkte zich tot de algemene uitspraak dat de autoriteiten in Peru heel corrupt zijn (CGVS E, p. 13). Dat de politie, in tegenstelling tot uw beweringen, wel degelijk het nodige deed, blijkt uit het gegeven dat uw zaak doorspeeld werd naar het vrederecht nadat M.(...) driemaal niet ingegaan was op de oproeping door de politie (CGVS E, p. 12). De reden waarom er nog geen stappen ondernomen waren toen u Peru verliet, was omdat de rechters in februari op verlof zijn (CGVS E, p. 5). Aan de griffie werd er bovendien tegen u gezegd dat uw zaak nog niet afgehandeld was en u gaat er zelf ook van uit dat na het verlof van de rechters er nog verdere stappen ondernomen moesten worden (CGVS E, p. 7). Tot slot verliet u het land slechts luttele dagen na het juridisch verlof.

Dat u niet aantoont dat de Peruviaanse autoriteiten onkundig of onwillig zijn om u van de nodige bescherming te voorzien, blijkt tevens uit de gang van zaken naar aanleiding van de poging tot verkrachting van A.(...) door S.(...) R.(...) in 2015, een laakbaar feit dat evenwel niet de aanleiding voor jullie vertrek uit jullie land vormde. De klacht die u indiende tegen hem werd opgevolgd door de politie en er werd een contactverbod uitgevaardigd. Uiteindelijk werd S.(...) door het Peruviaanse gerecht vervolgd voor aantasting van de seksuele integriteit van een minderjarige en op 22 april 2022 veroordeeld tot een straf waarbij hij zes jaar lang niet in de publieke sector mag werken (CGVS E, p. 6 en 13 en CGVS A, p. 4-5). Ofschoon u zich niet kan vinden in de uitspraak, ging u niet in beroep omdat dit volgens u tijdverspilling is (CGVS E, p. 7). Desondanks blijkt uit de stukken die u na uw persoonlijk onderhoud doorstuurde dat er nog steeds stappen ondernomen worden tegen S.(...) R.(...) en dat hij op 12 maart 2024 opgeroepen is voor een mondelinge hoorzitting op de rechtbank.

Tot slot haalt u nog aan dat uw dochter S.(...) slachtoffer was van een gewapende overval op 10 januari 2023, wat eveneens een probleem van louter gemeenrechtelijke aard betreft. Hiervan deed u evenwel geen aangifte bij de autoriteiten. Bovendien is dit volgens u een algemeen probleem en waren jullie op de verkeerde plek op het verkeerde moment (CGVS E, p. 12-13 en CGVS A, p. 5-6).

Wat de algemene onveiligheid en criminaliteit in Peru betreft, merkt het Commissariaat-generaal verder nog het volgende op. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen niets veranderen aan bovenstaande beslissing. Aan uw identiteit en nationaliteit, evenals die van uw dochter S.(...), wordt niet getwijfeld. De door u neergelegde juridische stukken werden reeds besproken en ondersteunen de bevinding dat de Peruviaanse autoriteiten wel degelijk op afdoende wijze optraden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Sihuas in de provincie Ancash en beschikt over de Peruviaanse nationaliteit. In 2015, toen u nog minderjarig was, probeerde een zekere S.(...) R.(...) u te verkrachten. Nadat uw moeder, E.(...) G.(...) V.(...) M.(...) (O.V. (...)), klacht had ingediend tegen hem, werd er hem een contactverbod opgelegd. U bleef nog een jaar thuis wonen, maar omdat u er gepest werd, verhuisde u in 2017 naar uw grootmoeder in Lima. Op 22 april 2022 kreeg S.(...) een verbod van zes jaar op het werken in de publieke sector.

In 2022 begon M.(...) C.(...), een man uit uw dorp, met lustige blikken naar uw moeder te kijken. Op 7 januari 2023, toen uw moeder en grootmoeder vanuit Sihuas naar Lima wilden reizen, passeerden ze langs de zoon en het neefje van M.(...) die met glas op straat aan het spelen waren. Uw moeder zei dat ze dat moesten oprapen. Hierna begon M.(...) uw moeder uit te schelden en probeerde hij uw grootmoeder te duwen. Op 9 januari 2023 gingen u, uw moeder en zus in Lima naar de oogarts. Onderweg werden jullie echter overvallen door bandieten op een moto. Op 10 januari 2023 besloot uw moeder om tickets te kopen om naar Rome af te reizen en daarna naar België te gaan. Op 11 januari 2023 kreeg uw moeder een bericht van uw paternale

tante dat er in het groot een penis op jullie woning in Sihuas geveerd was en dat er hoer bijgeschreven stond. Op 12 januari 2023 reisde uw moeder terug naar Sihuas en de 13de legde ze een klacht neer bij de politie. M.(...) was ook aanwezig op het commissariaat en schold uw moeder uit, maar de politie deed daar niets aan. De dag nadien werd ze echter opnieuw verbaal geschoffeerd door M.(...). Op 17 januari 2023 legde ze op vraag van de politie een psychologisch onderzoek af. Eind februari 2023, toen uw moeder op weg naar huis was, stak M.(...) zijn middenvinger op naar haar en dreigde ermee haar te zullen vermoorden. Op 9 maart 2023 verliet u samen met uw moeder en jongere zus Peru op legale manier. Jullie reisden naar Italië, waar jullie bij een neef van uw moeder konden verblijven terwijl jullie gedurende enkele dagen toeristische trekpleisters bezochten.

Op 19 maart 2023 kwamen jullie vervolgens naar België. Op 3 juli 2023 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in nadat jullie iets eerder door uw tante uit het huis gezet waren.

U wenst niet naar Peru terug te keren uit angst voor M.(...).

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort, uitgereikt op 25 augustus 2022; uw originele identiteitskaart; en het juridisch dossier met betrekking tot de poging tot verkrachting door S.(...) R.(...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw moeder, E.(...) G.(...) V.(...) M.(...) (O.V. (...)), werden uiteengezet. In het kader van haar verzoek werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uw houding en die van uw dochters kan maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat jullie tien dagen in Italië bleven zonder er om internationale bescherming te verzoeken (CGVS E.(...), p. 3 en CGVS (...), p. 3). U rechtvaardigde dit door te zeggen dat het niet uw bedoeling was daar te blijven en u niet van plan was asiel aan te vragen (CGVS E, p. 3). A.(...) verklaarde dit eveneens (CGVS A, p. 3). Bovendien blijkt uit jullie verklaringen dat jullie reeds op 19 maart 2023 in België aankwamen (CGVS E, p. 3 en CGVS A, p. 3). Jullie dienden uiteindelijk pas op 3 juli 2023 een verzoek tot internationale bescherming in. Wederom wees u er op dat u niet van plan was om hier asiel aan te vragen, maar om te werken. Pas nadat uw zus u uit het huis had gezet, de politie u naar Fedasil had doorverwezen en u wat later via uw familie in Peru had vernomen dat de asielprocedure bestond, dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in (CGVS E, p. 4-5 en CGVS A, p. 3-4). Echter, van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag redelijkerwijze worden verwacht dat

hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Jullie algemene houding zet de ernst van jullie verzoek en jullie vrees danig op de helling.

Hoe dan ook zijn de door jullie aangehaalde problemen met M.(...) C.(...) van louter gemeenrechtelijke aard en houden deze als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Vervolgens heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze gemeenrechtelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru voor u en uw dochters sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U kon tegen M.(...) een aangifte bij de politie doen (CGVS E, p. 5 en 10). U klaagt evenwel aan dat er bij de beoordeling van uw klacht enkel gewag gemaakt wordt van een klein vergrijp met verbale agressie (CGVS E, p. 5). U heeft echter op geen enkel moment het fysiek geweld jegens uw moeder, noch het feit dat hij u met de dood bedreigde aangekaart bij de politie (CGVS E, p. 10-11, 14). Echter, indien u dergelijke verzwarende zaken niet meldt bij de politie, kan er onmogelijk verwacht worden dat er dan wel een correcte inschatting van de feiten wordt gemaakt. Tevens stelt u dat M.(...) vrienden heeft bij de politie en dat de politie uw verklaringen niet correct noteerde en fouten maakte (CGVS E, p. 7 en 12). Wanneer er hier later naar gevraagd werd, blijkt dat er enkel op uw leeftijd een jaar verschil zat en u volgens de aangifte gescheiden was in plaats van weduwe. Voor het overige was alles correct genoteerd, ook inhoudelijk (CGVS E, p. 11). Wat betreft de tweede aangifte, waarbij u hoorde dat M.(...) aanwezig was in het politiecmissariaat en u uitschold, dient opgemerkt te worden dat u tegen de agent voor u enkel zei dat deze moest luisteren, waarop hij verklaarde niets te horen. U herhaalde daarbij dan niet wat er volgens u dan wel gezegd werd. Daarna deed u hier verder niets meer mee, terwijl deze agent voor het overige nochtans al uw verklaringen correct opschreef (CGVS E, p. 12). Dat M.(...) volgens u de politie kon omkopen, kon u op enkele concrete manier aantonen. U beperkte zich tot de algemene uitspraak dat de autoriteiten in Peru heel corrupt zijn (CGVS E, p. 13). Dat de politie, in tegenstelling tot uw beweringen, wel degelijk het nodige deed, blijkt uit het gegeven dat uw zaak doorspeeld werd naar het vrederecht nadat M.(...) driemaal niet ingegaan was op de oproeping door de politie (CGVS E, p. 12). De reden waarom er nog geen stappen ondernomen waren toen u Peru verliet, was omdat de rechters in februari op verlof zijn (CGVS E, p. 5). Aan de griffie werd er bovendien tegen u gezegd dat uw zaak nog niet afgehandeld was en u gaat er zelf ook van uit dat na het verlof van de rechters er nog verdere stappen ondernomen moesten worden (CGVS E, p. 7). Tot slot verliet u het land slechts luttele dagen na het juridisch verlof.

Dat u niet aantoont dat de Peruviaanse autoriteiten onkundig of onwillig zijn om u van de nodige bescherming te voorzien, blijkt tevens uit de gang van zaken naar aanleiding van de poging tot verkrachting van A.(...) door S.(...) R.(...) in 2015, een laakbaar feit dat evenwel niet de aanleiding voor jullie vertrek uit jullie land vormde. De klacht die u indiende tegen hem werd opgevolgd door de politie en er werd een contactverbod uitgevaardigd. Uiteindelijk werd S.(...) door het Peruviaanse gerecht vervolgd voor aantasting van de seksuele integriteit van een minderjarige en op 22 april 2022 veroordeeld tot een straf waarbij hij zes jaar lang niet in de publieke sector mag werken (CGVS E, p. 6 en 13 en CGVS A, p. 4-5). Ofschoon u zich niet kan vinden in de uitspraak, ging u niet in beroep omdat dit volgens u tijdverspilling is (CGVS E, p. 7). Desondanks blijkt uit de stukken die u na uw persoonlijk onderhoud doorstuurde dat er nog steeds stappen ondernomen worden tegen S.(...) R.(...) en dat hij op 12 maart 2024 opgeroepen is voor een mondelinge hoorzitting op de rechtbank.

Tot slot haalt u nog aan dat uw dochter S.(...) slachtoffer was van een gewapende overval op 10 januari 2023, wat eveneens een probleem van louter gemeenrechtelijke aard betreft. Hiervan deed u evenwel geen aangifte bij de autoriteiten. Bovendien is dit volgens u een algemeen probleem en waren jullie op de verkeerde plek op het verkeerde moment (CGVS E, p. 12-13 en CGVS A, p. 5-6).

Wat de algemene onveiligheid en criminaliteit in Peru betreft, merkt het Commissariaat-generaal verder nog het volgende op. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen niets veranderen aan bovenstaande beslissing. Aan uw identiteit en nationaliteit, evenals die van uw dochter S.(...), wordt niet getwijfeld. De door u neergelegde juridische stukken werden reeds besproken en ondersteunen de bevinding dat de Peruviaanse autoriteiten wel degelijk op afdoende wijze optraden."

Derhalve kan ook ten aanzien van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ook uw documenten kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande appreciatie. Uw identiteit en nationaliteit staan niet ter discussie. Het juridisch dossier inzake S.(...) bevestigt evenzeer dat de Peruviaanse autoriteiten wel degelijk optraden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen voeren een manifeste appreciatiefout en een schending van de volgende bepalingen aan: "van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestigingen de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1. 2 en 2 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2002 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partijen evenmin als vluchteling erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoeksters:

“Uw houding en die van uw dochters kan maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat jullie tien dagen in Italië bleven zonder er om internationale bescherming te verzoeken (CGVS E(...), p. 3 en CGVS (...), p. 3). U rechtvaardigde dit door te zeggen dat het niet uw bedoeling was daar te blijven en u niet van plan was asiel aan te vragen (CGVS E, p. 3). A. (...) verklaarde dit eveneens (CGVS A, p. 3). Bovendien blijkt uit jullie verklaringen dat jullie reeds op 19 maart 2023 in België aankwamen (CGVS E, p. 3 en CGVS A, p. 3). Jullie dienden uiteindelijk pas op 3 juli 2023 een verzoek tot internationale bescherming in. Wederom wees u er op dat u niet van plan was om hier asiel aan te vragen, maar om te werken. Pas nadat uw zus u uit het huis had gezet, de politie u naar Fedasil had doorverwezen en u wat later via uw familie in Peru had vernomen dat de asielprocedure bestond, dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in (CGVS E, p. 4-5 en CGVS A, p. 3-4). Echter, van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Jullie algemene houding zet de ernst van jullie verzoek en jullie vrees danig op de helling.

Hoe dan ook zijn de door jullie aangehaalde problemen met M.(...) C.(...) van louter gemeenrechtelijke aard en houden deze als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Vervolgens heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze gemeenrechtelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru voor u en uw dochters sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U kon tegen M.(...) een aangifte bij de politie doen (CGVS E, p. 5 en 10). U klaagt evenwel aan dat er bij de beoordeling van uw klacht enkel gewag gemaakt wordt van een klein vergriep met verbale agressie (CGVS E, p. 5). U heeft echter op geen enkel moment het fysiek geweld jegens uw moeder, noch het feit dat hij u met de dood bedreigde aangekaart bij de politie (CGVS E, p. 10-11, 14). Echter, indien u dergelijke verzwarende zaken niet meldt bij de politie, kan er onmogelijk verwacht worden dat er dan wel een correcte inschatting van de feiten wordt gemaakt. Tevens stelt u dat M.(...) vrienden heeft bij de politie en dat de politie uw verklaringen niet correct noteerde en fouten maakte (CGVS E, p. 7 en 12). Wanneer er hier later naar gevraagd werd, blijkt dat er enkel op uw leeftijd een jaar verschil zat en u volgens de aangifte gescheiden was in plaats van weduwe. Voor het overige was alles correct genoteerd, ook inhoudelijk (CGVS E, p. 11). Wat betreft de tweede aangifte, waarbij u hoorde dat M.(...) aanwezig was in het politiecommissariaat en u uitschold, dient opgemerkt te worden dat u tegen de agent voor u enkel zei dat deze moest luisteren, waarop hij verklaarde niets te horen. U herhaalde daarbij dan niet wat er volgens u dan wel gezegd werd. Daarna deed u hier verder niets meer mee, terwijl deze agent voor het overige nochtans al uw verklaringen correct opschreef (CGVS E, p. 12). Dat M.(...) volgens u de politie kon omkopen, kon u op enkele concrete manier aantonen. U beperkte zich tot de algemene uitspraak dat de autoriteiten in Peru heel corrupt zijn (CGVS E, p. 13). Dat de politie, in tegenstelling tot uw beweringen, wel degelijk het nodige deed, blijkt uit het gegeven dat uw zaak doorspeeld werd naar het vredegerecht nadat M.(...) driemaal niet ingegaan was op de oproeping door de politie (CGVS E, p. 12). De reden waarom er nog geen stappen ondernomen waren toen u Peru verliet, was omdat de rechters in februari op verlof zijn (CGVS E, p. 5). Aan de griffie werd er bovendien tegen u gezegd dat uw zaak nog niet afgehandeld was en u gaat er zelf ook van uit dat na het verlof van de rechters er nog verdere stappen ondernomen moesten worden (CGVS E, p. 7). Tot slot verliet u het land slechts luttele dagen na het juridisch verlof.

Dat u niet aantoont dat de Peruviaanse autoriteiten onkundig of onwillig zijn om u van de nodige bescherming te voorzien, blijkt tevens uit de gang van zaken naar aanleiding van de poging tot verkrachting van A.(...) door S.(...) R.(...) in 2015, een laakbaar feit dat evenwel niet de aanleiding voor jullie vertrek uit jullie land vormde.

De klacht die u indiende tegen hem werd opgevolgd door de politie en er werd een contactverbod uitgevaardigd. Uiteindelijk werd S.(...) door het Peruviaanse gerecht vervolgd voor aantasting van de seksuele integriteit van een minderjarige en op 22 april 2022 veroordeeld tot een straf waarbij hij zes jaar lang niet in de publieke sector mag werken (CGVS E, p. 6 en 13 en CGVS A, p. 4-5). Ofschoon u zich niet kan vinden in de uitspraak, ging u niet in beroep omdat dit volgens u tijdverspilling is (CGVS E, p. 7). Desondanks blijkt uit de stukken die u na uw persoonlijk onderhoud doorstuurde dat er nog steeds stappen ondernomen worden tegen S.(...) R.(...) en dat hij op 12 maart 2024 opgeroepen is voor een mondelinge hoorzitting op de rechtbank.

Tot slot haalt u nog aan dat uw dochter S.(...) slachtoffer was van een gewapende overval op 10 januari 2023, wat eveneens een probleem van louter gemeenrechtelijke aard betreft. Hiervan deed u evenwel geen aangifte bij de autoriteiten. Bovendien is dit volgens u een algemeen probleem en waren jullie op de verkeerde plek op het verkeerde moment (CGVS E, p. 12-13 en CGVS A, p. 5-6).

Wat de algemene onveiligheid en criminaliteit in Peru betreft, merkt het Commissariaat-generaal verder nog het volgende op. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen niets veranderen aan bovenstaande beslissing. Aan uw identiteit en nationaliteit, evenals die van uw dochter S.(...), wordt niet getwijfeld. De door u neergelegde juridische stukken werden reeds besproken en ondersteunen de bevinding dat de Peruviaanse autoriteiten wel degelijk op afdoende wijze optraden.” en specifiek voor tweede verzoekende partij nog het volgende:

“Derhalve kan ook ten aanzien van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ook uw documenten kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande appreciatie. Uw identiteit en nationaliteit staan niet ter discussie. Het juridisch dossier inzake S.(...) bevestigt evenzeer dat de Peruviaanse autoriteiten wel degelijk optraden.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeksters betwisten de pertinente vaststelling dat de feiten die de aanleiding vormden voor hun vertrek, zijnde de door verzoeksters beschreven problemen met M., alsook met S. louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn en op zich geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, niet concreet.

Waar verzoeksters op algemene wijze aanvoeren dat zij een specifieke sociale groep vormen, merkt de Raad op dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat louter verzoeksters' profiel als vrouw zou volstaan om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Peru zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeksters tonen het tegendeel niet aan.

De Raad stelt verder vast dat verzoeksters in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging ondernemen om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er in hoofde van verzoekende partijen geen nood is aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeksters toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij in gebreke blijven. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissingen, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeksters niet aantonen dat de bovenstaande motivering onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeksters komen in wezen immers niet verder dan het louter volharderen in en herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermogen voormelde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten.

Waar zij stellen dat zij rechtstreeks naar België wilden komen, omdat ze daartoe waren aangemoedigd en omdat "hun zus" (i.e. de zus van eerste verzoekende partij) daar verbleef, dat zij niet van plan waren om in Italië internationale bescherming aan te vragen, dat zij niet op de hoogte waren van deze procedure, dat ze dachten dat ze hulp konden krijgen van de zus en konden werken om zich in de Belgische samenleving te integreren, dat ze nooit geprobeerd hebben zich te verbergen of te liegen tegen de Belgische autoriteiten, dat zij in België de Belgische autoriteiten onmiddellijk na hun aankomst op de hoogte hebben gebracht van hun aanwezigheid waarvan getuige hun aankomstverklaringen die zij bij het verzoekschrift voegen en dat eerste verzoekster haar enige doel was om haar dochters te beschermen en te werken om hen te ondersteunen, kunnen zij niet overtuigen.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna of minstens bij het manifesteren van deze problemen bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoeksters zo lang wachtten om internationale bescherming aan te vragen is een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtten en relativeert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door hen geschetste problemen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoeksters' verzoek om internationale bescherming niet om redenen van overmacht laatstijdig werd ingediend, doch dat het eerder een eigen keuze van verzoeksters betrof, die zij niet op afdoende wijze weten te vergoelijken.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat eerste verzoekende partij uitdrukkelijk stelde dat zij niet van plan was asiel aan te vragen in België omdat zij het akkoord van haar zus had gekregen haar te helpen omdat diens man een ondernemer was en haar zou helpen met werk, alsook dat zij naar hier kwam met de bedoeling hier te werken (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Ook verklaarde eerste verzoekende partij uitdrukkelijk *"laat het duidelijk zijn dat ik geen asiel wou aanvragen. Ik wou werken"* (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Hieruit blijkt niet dat verzoeksters Peru hebben verlaten in een dringende nood aan internationale bescherming, doch blijkt dat eerder economische motieven aan de grondslag van het vertrek lagen.

Zij verklaren overigens zelf dat zij dat de Belgische autoriteiten onmiddellijk na hun aankomst op de hoogte hebben gebracht van hun aanwezigheid, waarvan de aankomstverklaringen getuigen die zij bij het verzoekschrift voegden. Zij konden bijgevolg dan ook niet onwetend zijn geweest van het feit dat hun verblijf in België van korte duur was. In deze aankomstverklaringen staat duidelijk gestipuleerd dat verzoeksters in België zijn aangekomen op 10 maart 2023 en hen slechts een verblijf op het grondgebied is toegestaan tot 7 juni 2023. Het feit dat zij wel degelijk op de hoogte waren van de toegelaten korte verblijfsduur blijkt des te meer gezien zij in onderhavig verzoekschrift zelf toegeven dat zij bij de zus van eerste verzoekster mochten

blijven tot het verstrijken van de termijn. Verzoeksters konden dan ook niet geheel onwetend zijn geweest van hun precare verblijfssituatie. Van verzoeksters die thans stellen nood te hebben aan internationale bescherming en die geacht werden op de hoogte te zijn van hun precare verblijfstatus kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij bij aankomst of kort daarna ernstige pogingen ondernemen om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indienen. Het argument dat zij niet op de hoogte waren van de mogelijkheid tot het aanvragen van internationale bescherming kan in de gegeven omstandigheden dan ook niet volstaan ter verschoning van het laat indienen van het verzoek om internationale bescherming.

Zoals uiteengezet in het verzoekschrift is het pas doordat de zus van eerste verzoekende partij hen niet langer toeliet bij haar te verblijven door de in het verzoekschrift uiteengezette interne strubbelingen wat maakte dat zij plots geen verblijfplaats meer hadden en nadat het thuisfront in Peru hen aanraade naar Fedasil te gaan en een verzoek om internationale bescherming in te dienen, dat dit uiteindelijk gebeurde. Het argument dat verzoeksters in deze periode altijd geprobeerd hebben zich te integreren en de Belgische autoriteiten niet tot last zijn en ook nog de foto van verzoeksters samen met de politie vlak nadat zij door hun zus op straat werden gezet neerleggen, kan hier dan ook geen ander licht op werpen.

Wat betreft de problemen met M. beperken verzoeksters er zich louter toe tot het herhalen van hun eerdere verklaringen en het neerleggen van stukken die reeds bij het administratief dossier werden gevoegd en beoordeeld werden in de bestreden beslissingen, doch hiermee plaatsen zij de gedane pertinente vaststellingen niet in een ander licht.

Verzoeksters verwijzen in het verzoekschrift nog naar *“een foto van M.(...) en zijn vrouw tijdens de tweede klacht op het politiebureau (screenshots van een video)”*, die zij bij het verzoekschrift voegen, doch dit betreft louter een fotokopie van een foto, waaruit niet kan worden opgemaakt in welke omstandigheden deze werd gemaakt, noch wie erop werd afgebeeld en wat de link is met verzoeksters' beweerde nood aan internationale bescherming, noch dat hieruit blijkt dat hen geen bescherming werd geboden.

Ook het *“getuigschrift van juridisch advies”* en de *“screenshots van gebeurtenissen in Sihuas”*, waarvan verzoeksters spreken in het verzoekschrift en die zij eraan toevoegen, kunnen niet overtuigen. De Raad stelt vast dat deze stukken niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat deze stukken conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging worden genomen, aangezien de Raad geen kennis kan nemen van de precieze inhoud ervan, noch van een mogelijke link met verzoeksters. Waar verzoeksters thans stellen dat eerste verzoekende partij op 28 februari 2023 door M. werd bedreigd en toen naar een advocaat is geweest om meer informatie te krijgen over haar klachten stelt de Raad overigens vast dat verzoekster eerder had verklaard geen gebruik te maken van een advocaat in de procedure met betrekking tot M. en legde zij uit dat dit was omdat *“ze dit enkel als een klein vergrijp beschouwden”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Bovendien werd haar de vraag gesteld waarom zij geen advocaat onder de arm nam waarop zij antwoordde dat zij geen advocaat onder de arm nam omdat de autoriteiten, de politie die haar zaak aanvaard hebben vrienden zijn van die man (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, 7). Wanneer haar opnieuw gevraagd werd waarom zij geen advocaat bij de hand nam aangezien zij dacht dat er mogelijks problemen waren antwoordde zij enkel *“Omdat ik wanhopig ben met de justitie. Advocaten kosten enkel geld”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). De Raad acht het in het licht van dergelijke duidelijke verklaringen dan ook niet aannemelijk dat verzoekster thans beweert in het kader van de problemen die zij met M. had een advocaat te hebben opgezocht en deze haar bezoek en diens juridisch advies zelfs heeft geattesteerd.

Uit lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeksters niet akkoord gaan met de beoordeling van hun verklaringen en de eerder neergelegde stukken, die zij opnieuw bij het verzoekschrift voegen, doch geen valabele elementen bijbrengen die deze vaststellingen in een ander daglicht zouden kunnen plaatsen. Deze vaststellingen desbetreffend zijn pertinent en worden door de Raad hier hernomen:

“U kon tegen M.(...) een aangifte bij de politie doen (CGVS E, p. 5 en 10). U klaagt evenwel aan dat er bij de beoordeling van uw klacht enkel gewag gemaakt wordt van een klein vergrijp met verbale agressie (CGVS E, p. 5). U heeft echter op geen enkel moment het fysiek geweld jegens uw moeder, noch het feit dat hij u met de dood bedreigde aangekaart bij de politie (CGVS E, p. 10-11, 14). Echter, indien u dergelijke verzwarende zaken niet meldt bij de politie, kan er onmogelijk verwacht worden dat er dan wel een correcte inschatting van de feiten wordt gemaakt. Tevens stelt u dat M.(...) vrienden heeft bij de politie en dat de politie uw verklaringen niet correct noteerde en fouten maakte (CGVS E, p. 7 en 12). Wanneer er hier later naar gevraagd werd, blijkt dat er enkel op uw leeftijd een jaar verschil zat en u volgens de aangifte gescheiden was in plaats van weduwe. Voor het overige was alles correct genoteerd, ook inhoudelijk (CGVS E, p. 11). Wat betreft de tweede aangifte, waarbij u hoorde dat M.(...) aanwezig was in het politiecommissariaat en u uitschold, dient opgemerkt te worden dat u tegen de agent voor u enkel zei dat deze moest luisteren, waarop

hij verklaarde niets te horen. U herhaalde daarbij dan niet wat er volgens u dan wel gezegd werd. Daarna deed u hier verder niets meer mee, terwijl deze agent voor het overige nochtans al uw verklaringen correct opschreef (CGVS E, p. 12). Dat M.(...) volgens u de politie kon omkopen, kon u op enkele concrete manier aantonen. U beperkte zich tot de algemene uitspraak dat de autoriteiten in Peru heel corrupt zijn (CGVS E, p. 13). Dat de politie, in tegenstelling tot uw beweringen, wel degelijk het nodige deed, blijkt uit het gegeven dat uw zaak doorgespeeld werd naar het vrederecht nadat M.(...) driemaal niet ingegaan was op de oproeping door de politie (CGVS E, p. 12). De reden waarom er nog geen stappen ondernomen waren toen u Peru verliet, was omdat de rechters in februari op verlof zijn (CGVS E, p. 5). Aan de griffie werd er bovendien tegen u gezegd dat uw zaak nog niet afgehandeld was en u gaat er zelf ook van uit dat na het verlof van de rechters er nog verdere stappen ondernomen moesten worden (CGVS E, p. 7). Tot slot verliet u het land slechts luttele dagen na het juridisch verlof.” Verzoeksters kunnen gelet op bovenstaande pertinente vaststellingen niet beweren dat de autoriteiten hen geen bescherming bieden noch dat zij dit niet op passende wijze hebben gedaan. Verzoeksters tonen niet aan dat hen geen bescherming werd geboden en dat zij niet op de hulp en bijstand van de autoriteiten kunnen rekenen.

Waar verzoeksters verwijzen naar het feit dat er bepaalde elementen in de politierapporten ontbreken en hierin fouten staan, kunnen zij niet overtuigen. Zoals in de bestreden beslissingen terecht werd gesteld blijkt volgens de eigen verklaringen van eerste verzoekende partij dat er enkel op haar leeftijd een jaar verschil zat en zij volgens de aangifte gescheiden was in plaats van weduwe en dat voor het overige alles correct werd genoteerd, ook inhoudelijk. Op algemene wijze beweren dat hieruit blijkt dat de autoriteiten geen bescherming bieden, is dan ook niet ernstig te noemen.

De verwijzing naar algemene informatie over het feit dat corruptie die welig tiert in Peru samen met de bewering dat de politieagent niet had opgemerkt wat eerste verzoekende partij had gezegd en dat M. vrienden had bij de politie, veel geld had, de procedure kon winnen en dat hij daarom geen last had van de politie, volstaat ook niet om aan te tonen dat verzoeksters niet op bescherming en hulp van de Peruaanse autoriteiten kunnen rekenen. Bovendien werd er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat het argument dat M. de politie kon omkopen, niet concreet werd aangetoond. Dat de politie, in tegenstelling tot verzoeksters beweringen, wel degelijk het nodige deed, blijkt uit het gegeven dat de zaak doorgespeeld werd naar het vrederecht nadat M. driemaal niet ingegaan was op de oproeping door de politie en dat verzoekster zelf bevestigt dat er nog verdere stappen moesten ondernomen worden.

Met de bewering dat de politieagent niet had opgemerkt wat eerste verzoekende partij had gezegd gaan verzoeksters voorbij aan de volgende pertinente vaststellingen die hier worden hernomen:

“Wat betreft de tweede aangifte, waarbij u hoorde dat M.(...) aanwezig was in het politiecommissariaat en u uitschold, dient opgemerkt te worden dat u tegen de agent voor u enkel zei dat deze moest luisteren, waarop hij verklaarde niets te horen. U herhaalde daarbij dan niet wat er volgens u dan wel gezegd werd. Daarna deed u hier verder niets meer mee, terwijl deze agent voor het overige nochtans al uw verklaringen correct opschreef (CGVS E, p. 12).”

Waar zij stellen dat eerste verzoekende partij het fysieke geweld ten aanzien van haar moeder niet vermeldde bij het neerleggen van haar klacht, omdat de moeder van eerste verzoekende partij een oudere vrouw was en dit haar aan gevaar zou hebben blootgesteld, kan geen valabele verschoning bieden voor het stilzwijgen van deze toch wel ingrijpende gebeurtenis bij de politie.

Het is niet ernstig aan de kaak te stellen dat de klacht enkel gewag maakt van een klein vergrijp met verbale agressie, terwijl eerste verzoekster zelf op geen enkel moment het fysiek geweld jegens haar moeder, noch het feit dat M. haar met de dood bedreigde heeft aangekaart bij de politie. Verzoekster licht overigens niet nader toe op welke wijze het gegeven dat haar moeder een oudere vrouw is en dit vergrijp melding aan de politie haar moeder in gevaar zou brengen. Indien er niets wordt gemeld, kan de nood aan bescherming immers niet worden ingeschat door de autoriteiten.

Indien verzoekster dergelijke verzwarende zaken niet meldt bij de politie, kan er onmogelijk verwacht worden dat er dan wel een correcte inschatting van de feiten wordt gemaakt noch kan de noodzaak aan eventuele bijkomende beschermingsmaatregelen worden ingeschat.

Het gegeven dat de tekening en de belediging vandaag de dag nog steeds op het huis van de familie staan geschreven en dit een diepe schande en vernedering is voor eerste verzoekende partij, die op zijn minst het gevolg is van psychologisch geweld en pesterijen van de kant van M. maakt niet dat zij hierdoor nood hebben aan internationale bescherming. Verzoeksters gaan eraan voorbij dat eerste verzoekende partij zelf verklaarde dat de zaak doorgespeeld werd naar het vrederecht nadat M. driemaal niet ingegaan was op de oproeping door de politie. Zoals correct omschreven in de bestreden beslissing was de enige reden waarom er nog geen stappen ondernomen waren toen zij Peru verliet, dat de rechters in februari op verlof zijn. Er werd bovendien aan eerste verzoekende partij gezegd dat haar zaak nog niet afgehandeld was en uit haar verklaringen blijkt dat zij er zelf ook van uit gaat dat na het verlof van de rechters er nog verdere stappen ondernomen zullen worden.

De bewering dat er niemand van de politie de tekeningen op de muur is komen controleren, zij niet op de hoogte zijn gesteld dat er een onderzoek werd ingesteld en zij het land slechts enkele dagen na het juridisch verlot verlieten, maakt niet dat zij in Peru geen bescherming zouden kunnen krijgen of de autoriteiten om een of andere reden onwillig zouden zijn hen bescherming te bieden.

Verzoeksters verwijzen opnieuw naar het psychologisch rapport dat eerder werd neergelegd en voegen ook dit stuk opnieuw bij het verzoekschrift. Zij stellen hierbij dat op verzoek van de politie een psychologisch rapport werd opgevraagd om de situatie te bevestigen en dat in het rapport wordt aangegeven dat de vrouw angstig en depressief was, hetgeen aantoont dat haar verhaal daar werd verteld en dat het volledig overeenstemt met wat ze in België vertelde. Hiermee doen verzoeksters evenwel geen afbreuk aan de voormelde motieven. In de mate dat kan worden aangenomen dat eerste verzoekende partij daadwerkelijk de problemen heeft gekend met M., hiervoor klachten neerlegde en dat het psychologisch rapport haar verklaringen bevestigt, kan hieruit evenmin worden afgeleid dat verzoekster geen bescherming werd geboden. Meer nog uit opvragen van het psychologisch rapport blijkt eens te meer dat de autoriteiten begaan zijn met verzoekster te meer zij in het verzoekschrift nog aangaf dat dit rapport werd opgemaakt op vraag van de politie. Verzoeksters kunnen gelet op het geheel aan verklaringen niet aantonen dat de politie noch de gerechtelijke autoriteiten geen bescherming boden. Het feit dat zij het verdere verloop van een gerechtelijke procedure niet willen afwachten en naar België vertrekken, werpt hier geen ander licht op.

Het argument dat verzoeksters wisten dat zij na de bedreigingen van M. geen hulp zouden krijgen van de politie wordt niet aannemelijk geacht gelet op het geheel aan verklaringen van verzoeksters en bovenstaande vaststellingen. Met de stelling dat er nog een procedure liep, maar gezien de doodsb bedreigingen en het risico van represailles dat door deze procedures nog werden verergerd, tonen verzoeksters dan ook niet aan dat zij niet op de bescherming van de autoriteiten konden rekenen. Zij kozen er zelf voor de uitkomst van de gerechtelijke procedure niet af te wachten en zelfs de beweerde laatste doodsb bedreiging niet te melden aan de politie, waardoor zij thans niet ernstig kunnen voorhouden dat de autoriteiten in Peru niet bij machte of onwillig zouden zijn hen bescherming te geven.

Ook de algemene informatie over gendergerelateerd geweld in Peru volstaat niet om aan te tonen dat verzoeksters niet op hulp en bescherming van de Peruaanse autoriteiten kunnen rekenen. Uit het geheel der vaststellingen blijkt dat zij wel degelijk op de hulp en bescherming konden rekenen. Zij plaatsen deze vaststellingen niet in een ander licht.

Verzoeksters herhalen voorts hun verklaringen met betrekken tot de door hen aangevoerde feiten rond S.R.. Hiermee plaatsen zij de volgende pertinente vaststellingen evenwel niet in een ander licht. Zo werd terecht vastgesteld:

“Dat u niet aantoont dat de Peruviaanse autoriteiten onkundig of onwillig zijn om u van de nodige bescherming te voorzien, blijkt tevens uit de gang van zaken naar aanleiding van de poging tot verkrachting van A.(...) door S.(...) R.(...) in 2015, een laakbaar feit dat evenwel niet de aanleiding voor jullie vertrek uit jullie land vormde. De klacht die u indiende tegen hem werd opgevolgd door de politie en er werd een contactverbod uitgevaardigd. Uiteindelijk werd S.(...) door het Peruviaanse gerecht vervolgd voor aantasting van de seksuele integriteit van een minderjarige en op 22 april 2022 veroordeeld tot een straf waarbij hij zes jaar lang niet in de publieke sector mag werken (CGVS E, p. 6 en 13 en CGVS A, p. 4-5). Ofschoon u zich niet kan vinden in de uitspraak, ging u niet in beroep omdat dit volgens u tijdverspilling is (CGVS E, p. 7). Desondanks blijkt uit de stukken die u na uw persoonlijk onderhoud doorstuurde dat er nog steeds stappen ondernomen worden tegen S.(...) R.(...) en dat hij op 12 maart 2024 opgeroepen is voor een mondelinge hoorzitting op de rechtbank.” In weerwil van wat verzoeksters voorhouden, kan niet blijken dat de Peruaanse autoriteiten onbekwaam zijn of weigeren hen de nodige bescherming te bieden.

Waar wordt aangevoerd dat het proces nog loopt en dit al sinds 2015, dat hij een symbolische straf gekregen heeft hetgeen geen gerechtigheid is en dat ook dit het gebrek aan bescherming door de autoriteiten aantoont, kunnen zij niet worden bijgetreden. Aangezien deze persoon blijkens de gegevens die verzoekster zelf bijbrengt nog steeds betrokken is in een gerechtelijke procedure is, kan niet worden aangenomen dat er in Peru straffeloosheid heerst, integendeel. Zelfs voor een feit uit 2015 wordt deze persoon nog steeds gerechtelijk opgevolgd.

Waar wordt gesteld dat het zeer waarschijnlijk is dat hij boos is op verzoeksters vanwege deze procedure en dat het risico op ernstige represailles zeer reëel is, is niet meer dan een hypothetische bewering. Uit niets blijkt overigens dat deze persoon het nog gemunt heeft op verzoeksters te meer de procedure tegen hem al loopt sinds 2015 en verzoeksters van deze persoon geen hinder hebben ondervonden tot aan hun vertrek in het voorjaar van 2023. Hoe laakbaar de gebeurtenissen ook waren, verzoeksters tonen niet aan dat tweede verzoekster dit trauma opnieuw zou herbeleven, noch dat zij ook hiervoor niet op de hulp van de autoriteiten zou kunnen rekenen.

Verzoeksters kunnen worden bijgetreden in hun stelling dat zij hebben aangegeven dat het tweede verzoekende partij was die het slachtoffer werd van een gewapende overval en niet de jongere zus S., zoals verkeerdelijk in de bestreden beslissingen werd gesteld. Dit gegeven plaatst de specifieke vaststellingen dienaangaande niet in een ander licht. Zo werd terecht het volgende vastgesteld: *“Tot slot haalt u nog aan dat uw dochter S.(...) slachtoffer was van een gewapende overval op 10 januari 2023, wat eveneens een probleem van louter gemeenrechtelijke aard betreft. Hiervan deed u evenwel geen aangifte bij de autoriteiten. Bovendien is dit volgens u een algemeen probleem en waren jullie op de verkeerde plek op het verkeerde moment (CGVS E, p. 12-13 en CGVS A, p. 5-6).”*

Het louter herhalen van de feiten en de omstandigheden van deze gewapende overval werpt hier geen ander licht op. Voor zover verzoeksters stellen dat tweede verzoekende partij getraumatiseerd is door deze gebeurtenis, brengen zij hiervan geen medisch attest bij. Hoewel een dergelijk feit te betreuren valt, blijkt uit hun verklaringen niet dat zij ook hiervoor geen beroep zouden kunnen doen op de hulp en bescherming van de Peruaanse autoriteiten te meer er ook hiervan geen aangifte werd gedaan bij de autoriteiten.

De screenshots van gebeurtenissen in Sihuas op Facebook, die bij het verzoekschrift werden gevoegd, kunnen zoals eerder gesteld niet in overweging genomen worden. Hoe dan ook volstaat zoals reeds gesteld algemene informatie op zich niet om hun nood aan internationale bescherming aan te tonen. Het enkele feit dat eerste verzoekende partij een alleenstaande vrouw is met twee kinderen, kan hiertoe ook niet volstaan.

De door verzoekers bijgebrachte problemen en gebeurtenissen zijn overigens allemaal van gemeenrechtelijke aard. Gelet op het geheel aan vaststellingen tonen zij niet aan dat zij niet op de bescherming en hulp van de Peruaanse autoriteiten kunnen rekenen.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie (inclusief de informatie gevoegd bij de aanvullende nota van de verwerende partij van 14 november 2024) en uit het administratief dossier, blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging ‘Lichtend Pad’.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru valt onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam ‘het Lichtend Pad’ nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaatsvinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van ‘het Lichtend Pad’ zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

Gelet op het voorgaande, besluit de Raad dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De algemene informatie waarnaar verzoeksters verwijzen toont het tegendeel niet aan.

Verzoeksters tonen gelet op het voormelde, niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Peru een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF